

реформі та розвитку системи безперервного навчання в Україні. Збільшити можливість обміну для українців шляхом участі у програмі Еразмус Мундус. Посилити участь України у програмі Tempus III та використовувати її для вивчення можливостей розширення співробітництва в сферах професійно-технічної освіти; • Розширити молодіжні обміни та співробітництво у сфері неформальної освіти молоді та сприяти розвитку міжкультурного діалогу через програму «Молодь» (YOUTH) [4, с. 70].

Таким чином, незважаючи на те, що перехід на Болонську систему є тривалим та складним процесом, її запровадження принесе позитивні результати. Проведення реформування освіти дозволить створити єдиний ринок праці вищої кваліфікації, забезпечить мобільність викладачів і студентів за рахунок стандартизації ступенів вищої освіти та, відповідно, дипломів. У той же час зростатиме рівень конкуренції на ринку освітніх послуг, це змусить університети поліпшити свій імідж шляхом підвищення якості освіти і бути спроможними забезпечити рівень знань, що гарантує студенту в майбутньому працевлаштування на європейському ринку праці [5, с. 277].

Література:

1. Плавич В.П. Розвиток системи освіти України в контексті Болонського процесу. – О.: Астропринт, 2005. – С. 218.
2. Проект Концепції розвитку освіти до 2025 року.-презентований міністерством освіти і науки України, 2015.
3. Головка Б.А., Сагалаков Б.Ф., Горбачик А.П., Платоненко О.Ю., Нахабич М. А. Реформування вищої освіти у процесі демократизації українського суспільства. – К.: ВПЦ «Київський ун-т», 2004. – С. 186.
4. Гавриленко І.М., Огаренко В.М., Сидоренко О. Л. Соціологія освіти. – Запоріжжя: ГУ «ЗІДМУ», 2005. – Кн. 1 – С 295.
5. Калініченко О.Ф. Компетентність-спроможність реформування освіти в Україні / THE THIRD INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS OF SCIENTISTS OF EUROPE AND ASIA as part of the III International Scientific Forum of Scientists «East – West» (Austria – Russia – Kazakhstan – Canada – Ukraine – Czech Republic) 19-20th April 2018 PremierPublishing s.r.o. Центр научных исследований «Solution» Vienna, Austria 2018. – С. 269–277.

TRAINING IN UKRAINE OF ASPIRANTS OF THE THIRD (EDUCATIONAL AND SCIENTIFIC) LEVEL OF HIGHER EDUCATION IN THE SPECIALTY «LAW»: FORMATION OF SKILLS AND ABILITIES OF ORGANIZATION OF SCIENTIFIC RESEARCH

Kaliuzhna S. V.

*Postgraduate Student at the Department of Administrative
and Information Law,*

*Senior Lecturer at the Chair of the international relations
Sumy National Agrarian University
Sumy, Ukraine*

The article defends the point of view that a quality educational program of the third level of higher education should provide not only full-fledged educational training of PhD students, but also full-fledged scientific education. We believe that one of the important components of the scientific training of PhD student in the specialty «Law» should be the formation of skills and abilities to select and use the appropriate methodology of scientific research. During the study of the subject of own research – «Local governments of Ukraine as subjects of information law»– was aware of the fundamental role of methodology in conducting any research, including within the science of information law, which is still in its infancy. We consider it possible to focus attention in this article on the study of the understanding of the concept of «methodology of scientific (legal) research» and its implementation to reveal the subject of their own research is covered in scientific work, particular in [1, p. 68–86].

In view of this, we propose to identify some important results that can be guidelines for other researchers in the field of jurisprudence, to promote the formation of their skills and abilities to effectively organize research.

First and utmost, it should be emphasized that a doctrinal analysis of in particular, works [2 -5] understanding of the concept of «methodology», including «methodology of science» («scientific research»). The study shows the lack of an agreed position of scientists on the content and structure of the concept of «methodology». It is established that the existence of following main scientific positions on the understanding of the concept of «methodology of science»: 1) as a doctrine of methods of cognition and transformation of reality [2, p. 115]; 2) as a set of research methods, that is, as techniques or a system of techniques used in scientific activities [3, p. 57]; 3) identification of methodology with the process of cognition: it is a system of essential aspects

of world view and theory (or a number of theories) that determine the research principles of science [4, p. 8]; 4) as a doctrine of the organization of scientific activity; at the same time, the methodology of science, the methodology of scientific activity, the methodology of scientific research are synonymous [5, p. 17, 18].

The article provides a detailed examination of scientists, in particular, works [6-12] on the interpretation of the concept of «methodology of legal research», which largely coincide with the understanding of the concept of «methodology of scientific research» [6, p. 23]. It was found that this is due to the fact that, according to some scholars, legal science borrows both methods and methodology from other sciences [7, p. 12; 8, p. 8]. On the other hand, it is established that lawyers have introduced some new approaches, for example: 1) logical methods are the main in scientific knowledge, theoretical and practical research [7]; 2) methodology is considered as a doctrine: a) about the technique, tactics, strategy, methods of cognition and transformation of reality; b) about the structure of scientific knowledge and the most promising ways and directions of scientific research [9, p. 42]; 3) stands out primarily the functional aspect of the methodology [10, p. 16-18]; 4) the structural aspect prevails in the methodology of legal research [11, p. 7-8]; 5) emphasis is placed on the constructive classification of the methodology according to various criteria (for example, «by type», «by direction of research», «by type of legal understanding», «by the worldview of the researcher») [12].

The study of scientific research in the field of information law have shown that today the issues of methodology of science «information law» are taken care of only by some scientists [13-16]. For example, the following are determined: 1) problematic methodological issues of information law [13, p. 66]; 2) the subject of the methodology of the science of information law is a set of mainly techniques and research methods [14, p. 387]; 3) the subject of the methodology of the science of information law – is the organization of legal activities (including new legal knowledge) in the field of information law [15, p. 16].

It has been found out that the constructive use of the position of I.V. Aristova, who defends the following provisions [15, 16]: 1) the methodology of science «information law» – is the doctrine of the organization of legal activities in the field of information law; 2) science «information law» as a process (scientific activity) and as a result (scientific knowledge); 3) the methodology of science «information law», the methodology of scientific activity in the field of information law, the methodology of scientific research in the field of information law are

synonymous; 4) effective organization of scientific activity in the field of information law has a project form; 5) the model of organization of scientific activity in the field of information law takes into account both statics and dynamics; 6) inclusion of the subject (researcher) in the organization of scientific activity in the field of information law, which has quality standards of activity and is aware of the expediency of using appropriate methods; 7) the need to put forward a scientific hypothesis, the formation of cognitive models of science «information law», the definition and implementation of the cycle of scientific activity in three relevant phases [15, 16].

Based on the conceptual provisions, the following was proposed: 1) put forward a scientific hypothesis – «local governments of Ukraine are subjects of information law»; 2) to develop a plan for the implementation of the hypothesis formed a system of cognitive model of local governments of Ukraine as subjects of information law; the structure of this model is offered: a) a model of generalized legal knowledge about the subjects of law; b) a model of legal knowledge on the participation of local governments of Ukraine in the development of the information society; c) a model of legal knowledge on the observance of the principles of law by local self-government bodies of Ukraine, as subjects of information society development.

In our opinion it expedient to emphasize, that further research will be aimed at implementing the above methodology, that is, to develop these models of legal knowledge.

References:

1. Aristova I.V. Kaliuzhna S.V. Legal status of the public authorities of Ukraine under European integration and the information society development. Innovative scientific research: European development trends and regional aspects. Collective monograph. 3rd. Riga: Izdevniecība «Baltija Publishing», 2020. P. 1. 267 p.
2. Сурмін Ю. П. Майстерня вченого: підручник для науковця. К.: НМЦ «Консорціум з удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2006. 302 с.
3. Шейко В.М., Кушнаренко Н.М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. 2-е вид., перероб. і доп. К.: Знання-Прес, 2002. 295 с.
4. Петряев К.Д. Вопросы методологии исторической науки. К.: Вища школа, 1971. 163 с.
5. Новиков А.М. Новиков Д.А. Методология. М.: СИН-ТЕГ, 2007. 668 с.

6. Луць Л.А. Сучасна українська правова наука: деякі проблеми та перспективи. Історико-правовий часопис. 2016. № 2. С. 20–26.
7. Костицький М.В. Логіка як методологія наукового пізнання (зокрема в правознавстві). Філософські та методологічні проблеми права. 2014. № 1. С. 3–13.
8. Козюбра Н.И. Понятие и структура методологии юридической науки. Методологические проблемы юридической науки : сб. науч. тр. / АН УССР, Ин-т государства и права. Отв. ред. Н.И. Козюбра. К. : Наук. думка, 1990. 134 с.
9. Кельман М.С. Юридична наука: проблеми методології : монографія. Тернопіль : Терно-граф, 2011. 492 с.
10. Сокуренько В.В. Публічне адміністрування сферою оборони України: дис. докт. юрид. наук.: спец. 12.00.07 / Харків, 2016. 526 с.
11. Загороднюк С.В., Євмешкіна О. Л., Лещенко В. В. Методологія наукових досліджень з державного управління : хрестоматія. За заг. ред. К.О. Ващенко. К. : НАДУ, 2014. 180 с.
12. Кельман М., Коваль І. Методологія дослідження як наукове пізнання. URL: http://science2016.lp.edu.ua/sites/default/files/Full_text_of_%20papers/vnulpurn_2016_855_33.pdf (дата звернення 16.09.2020)
13. Селезньова О.М. Теоретико-методологічні засади інформаційного права України як інтегрованої категорії: автореф. дис... докт. юрид. наук: 12.00.07 / О.М. Селезньова. ДНДІ Міністерства внутр. справ України. К., 2015. 38 с.
14. Ліпкан В.А., Залізник В.А. Систематизація інформаційного законодавства України: монографія. За заг. ред. В. А. Ліпкана. К.: ФОП О.С. Ліпкан, 2012. 304 с.
15. Арістова І.В. Становлення науки «інформаційне право»: питання методології (частина I). Публічне право. 2016 р. №. 2. С. 245–253.
16. Арістова І.В. Становлення науки «інформаційне право»: питання методології (частина II). Публічне право. 2016 р. №. 3. С. 102–110.

КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Камардіна Ю. В.

*кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри права та публічного адміністрування
Маріупольський державний університет
м. Маріуполь, Донецька область, Україна*

Відповідно до вимог і логікою розвитку сучасного освітнього процесу в контексті затвердження Стандартів вищої освіти України першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівня за спеціальністю 081 «Право» [1; 2] (далі – Стандарт вищої освіти), перед професорсько-викладацьким складом ВНЗ України постала проблема освоєння, застосування на практиці інноваційних технологій і методів навчання у сфері права, так як перехід на спеціальні (фахові) та освітні стандарти нового покоління, засновані на використанні *компетентнісного підходу*, вимагають якісно іншої організації навчального процесу, що відповідає за своїми цілями і повноті завдань сучасним вимогам, що пред'являються до процесу підготовки здобувачів юридичної освіти.

Відповідно до Стандартів вищої освіти, випускник ВНЗ повинен оволодіти загальними та спеціальними (фаховими) компетентностями. Аналіз наукових досліджень дозволяє визначити суть компетентнісного підходу до формування як загальних, так і спеціальних (фахових) компетентностей випускників ВНЗ, який полягає в тому, що він дозволяє виявити їх роль як окремих компонентів системи у розвитку особистості як системного цілого. Компетентнісний підхід до формування компетенцій студентів ВНЗ передбачає дослідження об'єкта освітнього процесу як складної системи, а саме: визначення його індивідуальних характеристик і особливостей сприймання зовнішнього середовища; побудова взаємодії з ним на основі оцінки його індивідуальних якостей, і, навпаки, оцінка індивідуальних якостей через його характеристику як цілісності [3, с. 549].

Формування загальних та спеціальних (фахових) компетентностей у студентів ВНЗ є частиною освітніх результатів, які визначені стандартами вищої освіти України. «Схему, яка передбачає підготовку спеціаліста через утворення в нього моделі компетенцій, можна вважати ідеальною, якщо в процесі її практичної реалізації, коли